

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Milana Lipovského a sudcov JUDr. Jany Serbovej a JUDr. Igora Burgera na neverejnom zasadnutí v Bratislave 25. mája 2011 v trestnej veci obvineného **J. B. pre zločin lúpeže v spolupáchateľstve** podľa § 20, § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. a iné, vedenej na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 3T 51/2009, o dovolaní, ktoré podal obvinený prostredníctvom svojho obhajcu JUDr. M. S., advokáta v Čadci, proti rozsudku Krajského súdu v Žiline zo dňa 1. decembra 2009, sp. zn. 1To 132/2009, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného J. B. **sa o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Okresného súdu Žilina z 21. septembra 2009, sp. zn. 3T 51/2009, bol obvinený J. B. uznaný za vinného zo spáchania

zločinu lúpeže v spolupáchateľstve podľa § 20, § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. a prečinu porušovania domovej slobody v spolupáchateľstve podľa § 20, § 194 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. (1) a zločinu lúpeže v spolupáchateľstve podľa § 20, § 188 ods. 1 Tr. zák. (2) v podstate na tom skutkovom základe, že

1. spoločne s troma doposiaľ nezistenými osobami v presne nezistenom čase asi od 23.30 hod. do 01.00 hod. dňa 22. augusta 2008 v obci N., preskočili oplotenie dvora rodinného domu číslo X. a po tom, čo jeden z nich rozbil sklenenú výplň na vchodových dverách domu číslo X. a odstránil dosku, ktorá zabezpečovala dvere pred neoprávneným vniknutím do domu, vnikli dnu a v miestnosti kuchyne fyzicky napadli V. F., ktorého viackrát udreli do oblasti tváre a tela, následne ho traja z nich chytili zozadu, hodili ho na zem, rozťahli mu ruky a držali ho, pričom J. B. ho začal prehl'adávať a po tom, čo u neho

nič nenašli, odišli do miestnosti spálne, kde fyzicky napadli na posteli ležiaceho J. F., ktorého J. B. potiahol za nohy, aby sa posadil a následne ho jeden z neznámych páchatel'ov udrel päťou do hrudníka, potom ho jeden z páchatel'ov začal prehl'adávať a nakoľko nič u neho nenašli, z domu vybehli a odišli preč, pričom svojim konaním V. F. a J. F. spôsobili drobné zranenia, ktoré si nevyžiadali lekárske ošetrovanie a rozbitím sklenenej výplne vchodových dverí im spôsobili škodu vo výške 4,20 €,

2. dňa 14. novembra 2008 v presne nezistenom čase asi o 23.05 hod. V., pri stánku novinovej služby, pristúpil J. B. zozadu k A.. T....., ktorého oboma rukami zavrel okolo jeho rúk a hrude a zatiaľ mu L. R. zo zadného vrečka vytrhol peňaženku, z ktorej vybral hotovosť 116,18 € (3 500 Sk), peňaženku následne odhodil na zem a spolu s J. B. z miesta ušli, čím spôsobili A.. T..... škodu vo výške 116,18 €.

Okresný súd obvinenému J. B. pre skutok v bode 1/ podľa § 188 ods. 2 Tr. zák., s použitím § 42 ods. 1 Tr. zák., § 41 ods. 2 Tr. zák. a § 38 ods. 2 Tr. zák. uložil súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 12 rokov a zaradil ho na výkon trestu podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Súčasne súd podľa § 42 ods. 2 Tr. por. zrušil výrok o treste uložený obvinenému trestným rozkazom Okresného súdu Žilina zo dňa 2. septembra 2008, sp. zn. 3T 31/2008, ktorým mu bol uložený trest odňatia slobody na 1 rok, pričom výkon trestu mu bol podmiennečne odložený so skúšobnou dobou 1 rok, ako aj všetky rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

V bode 2/ uložil okresný súd obvinenému podľa § 188 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák., § 37 písm. m/ Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov a zaradil ho na výkon trestu podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Krajský súd v Žiline rozsudkom zo dňa 1. decembra 2009, sp. zn. 1To 132/2009, na podklade odvolania podaného obvineným, podľa § 321 ods. 1 písm. d/, ods. 2 Tr. por. zrušil rozsudok Okresného súdu Žilina zo dňa 21. septembra 2009, sp. zn. 3T 51/2009, vo výroku o treste týkajúcom sa obvineného J. B..

Na základe § 322 ods. 3 Tr. por. obvineného J. B. odsúdil podľa § 188 ods. 2 Tr. zák., § 41 ods. 2 Tr. zák. a § 38 ods. 7 Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 15 rokov a zaradil ho na výkon trestu podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Proti uvedenému rozsudku krajského súdu podal obvinený prostredníctvom svojho obhajcu dovolanie z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. c/, teda že zásadným spôsobom bolo porušené právo na jeho obhajobu.

Obvinený vo svojom dovolaní namietal porušenie práva na obhajobu, ktoré videl v tom, že spolu s advokátom žiadali vykonať dôkazy, ktoré súd, aj napriek pochybnostiam vzniknutým v priebehu prípravného aj súdneho konania, nevykonali a žiadnym spôsobom sa s pochybnosťami nevysporiadal. Ďalej namietal skutočnosť, že súd sa nevysporiadal s nezrovnalosťami vo výpovediach bratov F., ani s výpoveďou P. B., ktorý tvrdil, že skutok spáchal on spoločne s D. R. a P. R.. Obvinený v dovolaní tiež popieral spáchanie skutkov, za ktoré bol odsúdený.

Vzhľadom na uvedené obvinený navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 386 ods. 2 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 1. decembra 2009, sp. zn. 1To 132/2009 a rozsudok Okresného súdu Žilina zo dňa 21. septembra 2009, sp. zn. 3T 51/2009 a prikázal okresnému súdu, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol. Súčasne žiadal, aby Najvyšší súd podľa § 380 ods. 4 Tr. por. rozhodol o odložení jeho výkonu trestu až do rozhodnutia.

Najvyšší súd ako súd dovolací síce primárne konštatoval, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1 Tr. por.), že bolo podané oprávneným procesným subjektom (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), v zákonom stanovenej lehote a na príslušnom súde (§ 370 ods. 1, ods. 2 Tr. por.); dospel však k záveru, že nie je splnený dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por.

V dovolaní obvinený namietal, že konaním okresného aj krajského súdu došlo zásadným spôsobom k porušeniu jeho práva na obhajobu, nakoľko tieto sudy neodstránili všetky pochybnosti, ktoré v priebehu konania vznikli.

Právo na obhajobu každého proti komu sa vedie trestné stíhanie je v Trestnom poriadku upravené v ustanovení § 2 ods. 9 Tr. por. Vyjadruje jeden z právnych princípov, na ktorých je vybudované trestné konanie a jeho zmyslom je zabezpečiť úplnú ochranu zákonných záujmov osoby, proti ktorej sa vedie trestné konanie, ako aj prispieť k náležitému zisteniu skutkového stavu a správneho rozhodnutiu.

Právo na obhajobu primárne zahŕňa právo na osobnú obhajobu (§ 34 ods. 1 Tr. por.), právo nechať sa obhajovať obhajcom (§ 34 ods. 1, § 36 Tr. por.), ako aj právo na povinnú obhajobu (§ 37, § 38 Tr. por.). Jednotlivé zložky práva obhajoby v širšom zmysle sú upravené v ďalších ustanoveniach Trestného poriadku.

Najvyšší súd preskúmal rozhodnutie okresného a krajského súdu, ako aj konanie ktoré im predchádzalo, a dospel k záveru, že dovolací súd nemôže akceptovať námietku obvineného o zásadnom porušení jeho práva na obhajobu, nakoľko nebol naplnený dovolací dôvod v zmysle § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por.

Dovolacím dôvodom podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. je zásadné porušenie práva na obhajobu. Takýmto zásadným porušením by bolo najmä porušenie ustanovení o povinnej obhajobe podľa § 37 Tr. por., ktoré by mohlo mať konkrétny vplyv na vykonanie jednotlivých úkonov trestného konania smerujúcich k vydaniu rozhodnutí procesnej povahy (napr. rozhodnutie o obmedzení osobnej slobody) alebo meritórneho rozhodnutia. Dôležité sú teda aj konkrétne podmienky prípadu, ktoré je potrebné vyhodnotiť individuálne ako aj vo vzájomných súvislostiach.

Nevykonanie dokazovania v rozsahu predpokladanom obvineným a hodnotenie dôkazov spôsobom, ktorý nezodpovedá predstavám obvineného, nie je možné uplatniť pod dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. (porušenia práva na obhajobu), ale ide o skrytú formu vyjadrenia záujmu obvineného, aby boli vykonané dôkazy (zistený skutkový stav) v jeho prospech.

Dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom určeným k náprave výslovne uvedených procesných a hmotnoprávnych väd. Má byť len skutočne výnimočným prielomom do inštitútu právoplatnosti, ktorý je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej

istoty. Preto možnosti podania dovolania musia byť obmedzené, aby sa širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia opravná inštancia.

Najvyšší súd na tomto základe, bez meritórneho preskúmania veci, na neverejnom zasadnutí konštatoval, že je zrejme nenaplnenie dôvodov dovolania uplatnených ministrom spravodlivosti, a preto tento mimoriadny opravný prostriedok podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol.

Rozhodnutie bolo prijaté jednomyseľne.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 25. mája 2011

JUDr. Milan L i p o v s k ý , v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová